

มรดกของยาย

โดย พระรังสฤษฎ์ อธิธิจินตโก
วันจันทร์ ที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
ณ สภาธรรมกายสากล (หลังใหม่)

“พวกเราทุกคนนี้มาเอาบุญกับยายนะ
พวกเราทุกคนเคยสร้างบุญร่วมกับยายมาหลายภพ
หลายชาติแล้ว ชาตินี้เราก็ก็นำเอาบุญกันอีก”

พระรังสฤษฎ์ อธิธิจินตโก

อายุ ๔๖ ปี

เข้าวัด เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๗

การศึกษาทางโลก : ศึกษาศาสตร์บัณฑิต

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การศึกษาทางธรรม : นักธรรมเอก

งานพระศาสนา : ดูแลงานด้านโภชนาการ

และงานหล่อพระ

การจัดงานบุญ

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ สมัยนั้นวันเตรียมงานกฐิน ส่วนใหญ่จะเป็นงานโยธา ทุกคนช่วยกันหมด สิ่งที่เตรียมก็คือ เรื่องการยืมของ เรียกว่า ๙๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เป็นของยืมทั้งนั้น

คุณยายท่านสั่งให้ยืม ท่านบอกว่าวัดเราเป็นวัดใหม่ ยังไม่มีใครรู้จัก การไปยืมของตามวัดต่างๆ ตามสถานที่ราชการ และตามมหาวิทยาลัย ก็เพื่อประกาศตัวให้ทราบว่า มีนักศึกษาไปสร้างวัดที่ตรงนั้นๆ

การยืมสิ่งของ เราต้องไปอ่อนน้อมกับเขา ต้องทำหนังสือยืม และต้องทำบัญชีของเพื่อกันหลงลืม เพราะ

ยืมมาจากหลายวัด เท่ากับคุณยายฝึกความอ่อนน้อม และความรอบคอบให้เรา

นอกจากนี้ท่านยังสอนว่า เวลาี่ยมของมา อย่าหยิบของชำรุดมา เวลาคืนก็ต้องทำความสะอาดให้ดี ถ้าเป็นพวกหม้อ หรือกระทะ ต้องขัดให้ขาวสะอาด อะไรชำรุดก็ต้องซ่อมให้ดีกว่า บางทีเวลานำไปคืน วัดที่เป็นเจ้าของจำของของตัวเองไม่ได้ พระที่ท่านดูแลเรื่องสังฆภัณฑ์ก็ชอบใจที่เราคืนของที่สะอาดและซ่อมของที่ชำรุดให้ แสดงให้ท่านเห็นว่าเราได้รับการอบรมมาดี

โอวาทหลังงานบุญ

หลังจากเสร็จงาน
กฐินแล้ว ช่วงเย็นคุณยาย
จะมาให้โอวาท ท่านจะนั่ง
เก้าอี้ตัวหนึ่งริมน้ำไถ่
อาคารดาวดึงส์ปัจจุบันนี้
ตอนนั้นลูกศิษย์ลูกหาส่วน
มากก็มีแต่ผู้ชาย ท่านจะมองทุก
คนแบบจ้องเป้งเลย แล้วท่านก็บอกว่า

**“พวกเราทุกคนนี้มาเอาบุญกับยายนะ พวกเรา
ทุกคนเคยสร้างบุญร่วมกับยายมาหลายภพหลายชาติแล้ว**

ชาตินี้เราก็มานอบนุญกัน
อีก ยายมองพวกคุณทะเล
ไปถึงอดีตชาตินะ มองไป
ในปัจจุบัน แล้วก็เลยต่อ
ไปในอนาคต ไปดูบุญของ
คุณแต่ละคนนะ นอบนุญ
มาคนละเท่าไร ยังไงก็
ตาม การที่จะสร้างบุญ
ร่วมกันต่อไปให้ตลอดรอด
ฝั่ง ต้องอดทนนะ”

สิ่งที่คุณยายสอน

สิ่งที่คุณยายสอนมี ๒ ประเด็น คือ

๑. ท่านจะให้กำลังใจ เพราะรู้ว่าการทำงานมัน
เหนื่อย

๒. ท่านสอนให้ฉลาดในการทำงาน เพราะงานมาก
แต่คนทำมีน้อย เวลาญาติโยมมา ให้เขาได้รับงานบุญด้วย
คือให้เขาช่วยเก็บ พองานเสร็จก็เก็บของเสร็จพอดีเลย พวก
เราจะได้ไม่เหนื่อย

ตอนที่หลวงพ่อรัชมชโย ท่านเริ่มเปิดทีมบอกรับ
ใหม่ๆ ก็ให้อาตมาเข้าไปด้วย ไปซ่อมบอกรับอยู่กับพี่สุวิทย์

(ปัจจุบัน คือพระมหาสุวิทย์ วิฑูรย์โก ป.ธ.๙) และอารีพันธ์ ๓ คน พอไปได้สักพัก วันหนึ่งคุณยายก็เมตตาเรียกอาตมา มาปฐมนิเทศคนเดียว ท่านบอกว่าออกไปบอกบุญนะ จำไว้ ๔ อย่างนะ

๑. ออกไปไกลหูไกลตา ยาย อย่าไปติดสาวที่ไหนนะ อย่าไปทำตาหวานให้ใครนะ

๒. อย่าไปกินข้าวบ้านใครนะ กินข้าวยายกินข้าว หลวงพ่อ เราก็เป็นหนี้บุญคุณหลวงพ่อและยายพอแล้ว อย่าให้มันมากคนนักละ ไปกินข้าวบ้านโน้นบ้านนี้ ต่อไปในอนาคตเมื่อเราต้องทำงานใหญ่ๆ เดี่ยวจะเสียความยุติธรรม ท่านมองการณ์ไกลขนาดนั้น

๓. อย่าไปค้างแรมคืนที่ไหนนะ ดึกตื่นยังงี้ก็ต้องกลับมาวัด ถ้าจำเป็นต้องไปค้างจริงๆ ก็ให้บอกยาย จะไปกี่วัน กลับมาเมื่อไร

คุณยายอธิบายคร่าวๆ ว่า คนที่มาอยู่กับยาย ยาย เอาทุกคนมาช้อนอยู่ในศูนย์กลางกายของยายนะ เพราะฉะนั้นออกไปข้างนอก ไปค้างข้างนอก เดี่ยวไปติดอะไร เลอะๆ เทอะๆ มา

๔. อย่าโกหก อย่าปิดบังยายนะ อย่าปิดบังหลวงพ่อด้วย

คุณยายท่านเป็นห่วงอุบาสก กลัวจะไม่ได้บวช
บางที่ท่านบอกว่าพวกอุบาสิกา (ตอนนั้นมี ๒-๓ คน) เขา
เรียบริบร้อยกันอยู่แล้ว พวกผู้ชายหนุ่มๆ กลัวไปชนที่อื่น

ท่านสอนทุกคนที่มาพบท่านว่า ให้เอาบุญกับยายนะ
อย่าไปทำผิดศีลผิดธรรม ให้สวดมนต์ไหว้พระบ้าง ก่อนนอน
สัสมาอะระหัง ทำใจให้ใส

นอกจากนั้นท่านยังแนะนำให้เอาตมาช่วยสอนคน
ที่มาวัด เพราะเขามาวัด เขาก็อยากได้ความรู้ บางครั้ง
เขาก็เอาบ้างไม่เอาบ้าง บางคนก็ไม่ได้ศรัทธา ไม่เอาบุญ
แต่ท่านก็บอกว่าสอนไปเถอะ เพื่อในอนาคต เขาอาจจะ
ปรับปรุงตัวเองได้บ้าง

ท่านบอกว่า “คนที่มาทำบุญกับยาย ยายจะคุมบุญ
ให้เขา เอาบุญนี้ไปกลั่น ไปทักท้วงให้เป็นสมบัติ เป็นอริย-
ทรัพย์แก่เขาไปในภพเบื้องหน้า” เขาทำบุญ ยายก็ถวาย
เข้าในหม้อสงฆ์ เอาเข้าวัดหมด ยายเอาแต่บุญ

สร้างบุญไม่ให้แพ้ใคร

คุณยายบอกว่า ในโลกนี้มีแต่บุญนั้นแหละเป็นที่พึ่ง
ยายจะเอาบุญให้เป็นภูเขาเขียว จะสร้างบุญไม่ให้แพ้ใครเลย
จะเอาบุญติดตัวไปให้เต็มที่ เพราะว่าคนตายแล้วต้องเกิดอีก
เรายังไม่หมดกิเลส แต่เมื่อจะเกิดอีกที เราจะต้องมีความ

สมบุรณ์ มีทรัพย์มาก จะได้ไม่เปลืองโผล่ทำความเข้าใจ จะ
เหลือแต่การนั่งปฏิบัติธรรม มีทรัพย์ใช้ทำบุญทำทานไม่รู้จัก
หมดจักสิ้น

ให้พิจารณาว่าเวลาผ่านไปทุกวัน อย่าให้ผ่านไป
เปล่า อย่าทำชีวิตให้เหมือนนกกา เข้าก็ออกไปหากิน เย็น
ก็กลับรัง มันไม่ได้บุญอะไร

เพราะฉะนั้นตื่นขึ้นมาให้วางแผนว่า วันนี้เราจะ
ทำความดีอะไร และก่อนนอนให้สรุปว่า วันนี้เราทำความดี
อะไรไปบ้าง

ท่านมักจะบอกว่า คน
ฉลาดต้องรีบๆ นะ ไม่จั้น
เดี่ยวที่เราตั้งใจมาเกิดนี้
มันจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์

ปั้นรูปยาย

สิ่งที่อาตมาตั้งอยู่จน
บัดนี้คือ ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๕
ฉลอง ๘๔ ปีคุณยาย หลวงพ่อให้ช่างมาปั้นรูปเหมือนคุณยาย
อยู่มาวันหนึ่งยายก็มาเรียกอาตมาไป “พระหมู่ ยายจะเล่า
อะไรให้ฟัง หลวงพ่อให้ช่างเขามาปั้นรูปยาย ท่านกะว่า

เมื่อยายละโลกแล้วจะสร้างวิหารยายไว้ตรงนี้ แล้วจะเอารูปหล่อยายไว้ในนั้น พระหมูล่อให้ยายได้ไหม ยายไม่อยากให้ใครล่อ”

อาตมาก็ตอบว่า พระรู้แต่วิชาล่อเรชิน ล่อไฟ-เบอร์กลีลส์ ยังไม่เคยล่อโลหะเลยนะ

ท่านก็ให้กำลังใจ “เอาน่าพระหมูลองทำไป ค่อยๆ ศึกษาไป เดียวก็จะเป็น ผีกอนี้ให้ได้นะ แล้วพระหมูละจะได้บุญใหญ่” เราก็ค้างอยู่ในใจว่า จะได้บุญใหญ่อะไร แต่ก็ไม่ขัดศุณยาย

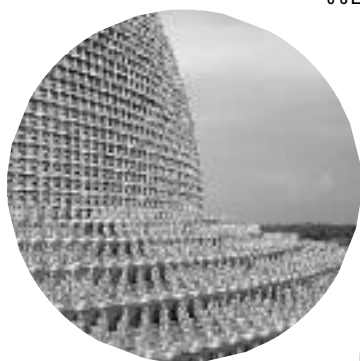
ท่านบอกอีกว่า “**ความรู้ทั้งหลายมันอยู่ที่ศูนย์กลางกายนี้** ทำใจนิ่งๆ เดียวก็รู้ ไม่เข้าใจอะไรก็ไปถามผู้รู้เขา ลองดูสิ เหล็กทั้งชิ้นเขายังทำเป็นเรือลอยน้ำให้คน

ข้ามทะเล ข้ามมหาสมุทรได้ โลหะหนักๆ เขายังไปทำ
เครื่องบินให้มนุษย์โดยสารบินไปโน่นไปนี่ได้ เรื่องนี้เรื่องเล็ก
ยายสร้างวัดมานี้ยากกว่าเยอะ เพราะฉะนั้นค่อยๆ ศึกษา
ไป เดี๋ยวก็รู้ ตัด ขัดอะไรนี่ถึงยาย เดี๋ยวยายจะช่วย”

เราก็ออ..ประโยคนี้น่าจำแนบ ปัจจุบันนี้ยังใช้อยู่

พอปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้หล่อรูปคุณยายจริงๆ แล้วที่
ท่านบอกว่าจะได้บุญใหญ่ อาตมาก็ใช้วิชานี้มาหล่อพระเต็ม
เจดีย์เลย คุณยายคงเห็นเหตุในอนาคตเลยมาบอกอาตมา

วันหนึ่งพอว่างๆ คุณยายมาหาอาตมา ท่านมักจะ
เรียก “พระหมุ่มานี้ ยายจะเล่าอะไร
ให้ฟัง”

ท่านเล่าว่า หลวงพ่อ
บอกยายว่า ๒ พันไร่จะ
สร้างเจดีย์ จะสร้างสภาฯ จะ
สร้างมหาวิหารฯ จะเอาใหญ่ๆ
จุคนเยอะๆ เพราะว่าเมื่อก่อน
สร้างบ้านธรรมประสิทธิ์พักเดี่ยวคนก็
มานั่งสมาธิเต็มแล้ว สร้างศาลาจตุมหาราชิกาไม่นาน
คนก็เต็มอีกแล้ว

ต่อมาสร้างสภาธรรมกายหลังคาจาก ไม่นานคนก็

เต็มอีกแล้ว ท่านบอก “หลวงพ่อย้ายไปตามสมบัติ ไปตามคนมาช่วยสร้าง ย้ายตกลงกับท่านไปแล้ว ยังไงพระหมจะช่วยยายด้วยนะ”

พวกเราลูกหลานยายทุกคน มาเอาบุญกับยายนะ เพราะคุณยายเปรียบเสมือนมหาเจดีย์ เป็นที่สถิตของพระธรรมกายนับอสงไขยพระองค์ไม่ถ้วน ทำบุญกับยายก็เหมือนเข้าถึงตัวของพระธรรมกายนับอสงไขยพระองค์ไม่ถ้วน เราจะได้บุญใหญ่กับคุณยายด้วย

